

Kramérnyusovy
Král. Pražské Poštovské Noviny.

Roku 1790.

Číslo. 18.

Druhý roční běh.

W Sobotu dne 1 Máje.

Wáleční Příběhowé. Dworská Zpráva, List šestý.

Dne 20ho dubna odpoledne Obrst Hrabe Auersperk, který přes celau zymu při obležení Orsowy na vrchu Allionu Dirlachský paralion pod swau zpráwu měl, přigel do Widně, a gezh královské Milosti wwedl w známost, že Orsowský Turcy již dne 11 dubna, když spatřili, že wssecky příprawy k dobyvání perwnosti skutečně pohromadě jsou, poneyprw k wzdání perwnosti pozwolni byli; mezy tím ale gegich rokovánj trwalo až do dne 16 dubna, na kterýžto den gegich wmlawená kapitulacy pořádně zawřena a podepsána byla.

Podlé též kapitulacy wsseckni Orsowané, magice pro své zachránění z naší strany náležitau stráž, swobodně do Widjna odtáhnauti mohli. — Člankowé strany wciněné wmlawy, gažoz y coby naši w té perwnosti děl, prachu a giného wálecného nářadí byli dostali, o tom wssem obširněgšj zpráwa následowati bude.

O Orsowských Turcích gistý list z šupánku psaný na den 8 dubna dáwa následugjey zpráwu: Dne 6 w noci znamenali sme náramně zemětřesenj, z kteréhož nás wssecky hrůza napadla. Gednau chwšj země se tak sylně zatřásla,

Na, že dva bataliony Durlachské pěchoty, kteréž jeden batalion na vrchu Allionu a druhý v Župánku v podzemních budách své obydlí má, z těchto svých příbytků vystočili, a nemyslíli jinak, než že se shad země pod nimi otevře. Dne 7. ráno před perrností Orsowau bylo widěti veliký zástup Turků, kteří svými posůňky dávali nám srozuměti, žeby rádi s námi mluvili. Z té příčiny bylo hned na obou stranách všecko stísnění zastaveno. Odpoledne okolo 2. hodiny přišel Mustafa Alga sedwěma vzácnějsími Turky na naši stranu, a dal se do rozmlauwání s Panem Majorem Machowacem. Když otázeni byli, zdali pewnost vzdáti chtějí, odpověděli: „K tomu nás žádná zájistě nauzenenutí, neboť dostatek máme potrawy y prachu; mezy tím ale deyte nám předce ty výmjinky písebně, pod gakýmiž pewnost míti chcete.“

Na místě písebně odpovědi bylo jim oznámeno, by se w tu chwíli zpátky odebrali, a přitom poručeno jest, pokudby se kdo z Turků okázal, nemagie žádného naň ohledu, aby hned po něm kotwicy páleno bylo.

Podlé swrchu připomenuté dworské zpráwy wíme, že naši wzetím pewnosti Orsoway letosnjmu wálečnému tažení šťastný počátek učinili; a gakož dobrá nadějí míti můžeme, že naše wšelaké předsewzety proti Turkům opět tak gako lonského roku šťastně a s našimi neylepsším prospěchem nám se zvede; tak nadto gestře tuto potěšitedlnau zpráwu slyšíme, že Benátčané, tento prozřetelný ano schytralý národ, k nas-

ší královské a s námi alikrowané Ruské straně se přirazyli, a chťi gak po wodě, tak y po suché zemi nám na pomoc proti Turkům wstáhnouti. Za tau přejíznu, gak se prawí, náš král, Rakaušský dwůr Hrabe. Beaimera, který potud w Benátkách gen gakožto Wyslance byl, nyní za královského Posla ustanowil. Také slyšíme, že Páni Benátčané s neywětší aučinliwostí lodstvo na moře wyprawiti, a jinak wsecken wálečný lid w své Dalmacyi dohromady stáhnouti hledí. — Podlé této zpráwy, která nás gistotně meyliti nebude, můžeme býti bezpečni, že Turecký dwůr skutečně w své wálečné moci klesati, a k brzkému pádu nachylowati se musí; nebo takowát byla y gest dosawad polityka Benátčanstých Panů, že oni w čas wálky zůstawají tak dlouho neutral, dokudby svého prospěchu newiděli. A právě teď magi tu příležitost, že proti Tureckému bez toho již ztenčenému dworu s svým wětším vžitkem walciti, a což před dáwnými časy byli ztratili, toho opět nyní od Tureckého dwora žádati mohou.

O Tureckých podle wšech zpráv slyšíme, že se napořád k třetjmu wálečnému tažení s neywětší silou chystají, a gak mnozí listowé wyprawují, gegich hlawní moc, dwakrát sto tisíc mužů pod zpráwau neywysšího Wezyra, stahuje se k Widjnu, a ostatní Turecké kráginy, kdež se wogna weče, také (přý) náležitým počtem bogowného lidu opatřeny budau.

Podlé listu z Zemljina psaného na den 12 dubna, nyní wsecky wálečné příprawy gdu po wodě k Widjnu, a gak

gať domněnj gest, tato perwnost co ney-
dřiw od nassich dobywána bude. Také
se giž walně k té straně markytáni, kup-
cy, křčmaři a ginj tēm podobnj obchodnj
lidé stěhugi. — Před nēgalkým časem
w známost wweđeno bylo, že Turcy na
Sabač vmysl magj. Tato zpráwa snad
nynj k skutku se nachyluge, nebo Turcy
w oně straně w weliký zástup zrostli, a
gegich vmysl teď patrněgi na swětlo
přicházj. Za tau gedině přjcinan pěšj
tem Prays, ktery w Zemlině ležj, doz-
stal poručení do Sabače táhnauti.

Z Rağuzy přicházj zpráwa (a z
giných stran podobně,) že Sstutarský
Bassa Achemet Bussatlia w krátkém čas-
su na Chormátských hranicých státi bu-
de. Budykoli potáhne s swými Albaz-
nenskými wogáky, od Tureckého dwora
poručeno gest spjže zakládati, do kter-
ýchž se odewssad potrawně wěcy swáz-
žeti musěj. Také (prý) Sstutarský
Bassa giž od Tureckého dwora znamē-
nitau summu peněz napřed dostal, tak
aby s lepšj chutj a s zmužilegšjim sřez-
cem proti Křestanům bogowati mohl. —
Obrátili se listek, tedy Bassa potom s
wěššim zármátkem potáhne nazpátek
do své perwnosti Sstutary.

Tyto gšau tedy wšecky zde pobroz-
madě zpráwy z Tureckého wálečného di-
wadla, které sme na djele z wěreyných a
na djele z saukromných listů sebrali; a
w skutku není diwa, že nic z tak roz-
šjřených hranic důležitěho nesyššime,
nebo odewssad se pišse, že w těchto
dnech welmī mnoho sněhu napadlo, a
že mrazowé takowj byli, galkých lidé w
oněch stranách ginými lery ani o wás-
nocých nepamatugj. — Co se zde w

Praze mluwí, žeby Rusowé Warna, ten
znamenitý a pro Bonstantynopoli ney-
důležitěgšj port brannau rukau byli
wzali, o tom w nřzáděném listu po tu
chwili zmjnká se nēčinj.

Nynj málo podotkneme o Pruské
wogně, na kteréž nám Čechům mnohém
wice záležj, než abychom slyššeli, že Tur-
cy skutečně Bonstantynopoli opustiti mu-
syli. — Po tu chwili newjme, zdalé
předce náš králowský, čili Pruský dwůr
wognu wypowj, aneb zdali podle do-
mněnj mnohých wšecko opět w pokog-
ě narownánj přigde. Z Polských hranic

w tomto tyhodni nesyššime dokonce nic,
a tak tež z nassich Čestých hranic dále
nic důležitěho slyššeti není, gedině to, že
Prussij odběhley haufněgi na nassi stra-
nu přicházegj, z kterýchž mnozý průwo-
dné listy berau, a ginj wogenstau služ-
bu, wšak pod tau wýmjnkan přigjma-
gi, aby proti Turkům bogowati mohli.
Gistý list z Rakaus prawj, že s Pruským
dworem gistěgi wogna než pokog bude,
poněwadžby Pruský dwůr sřez alliancy
zawřenau s Tureckým dworem od wog-
ny ani vpustiti nechťel ani nemohl. Mez-
zy tjm (prawj tyž list) snad dobrj proz-
šředkowé wšecko opět k wpořogeni mys-
li wygednati mohan, a tať naděge tjm
wice nás kogiti může, poněwadž wjme,
že Pruský Posel dosawad we Wjdni gest,
a že w těchto dnech od nasseho Moc-
náře co neymilostiwěgi přigat a wysly-
ššan byl. Dále se prawj: někteřj listy
we zdejš se tu wěc za gistotu wypra-
šowati, že (prý) 10 tisíc Rozášků sku-
tečně giž na Pruských hranicých stogj;
ale nám se ta zpráwa tak hrubě prawdě
podobná býti nezdá, leč připustjme to,

co se vůbec mluví, že totiž Ruský dvůr sám na to nastupuje, aby Pruský dvůr wálkau těžkau a záhubnou ztenčen byl. O tom všem snad předce gednau do Konalegssj zpráwu dáti moci budeme.

Ginj list z Wjdně prawi, že dne 19 dubna polnj pačáz Pana polnjho Marssalka Laudona do Morawy odgesla, a sám Pan polnj Marssalek dne 25 dubna má vmysl z Wjdně odgeti. Také polnj postowstý wřad w těchto dnech do Morawy wyprawen gest. Dne 17 a 18ho poslednj dvě kolony Chorwátů táhly skrz Widen do Morawy, a teď se toliko gestě dvě kompanye ostrostřelců od Petrowaradinského tmu očekawagj.

Z Brandeburska se piše na den 10 dubna. Až do dnešního dne nic gisté ho vrčiti nemůžeme, zdali předce k wogně přigde, čili swatý pokog trwati bude. Listowé, genž přicházj z Berlina, prawěgj syce mnoho o wálečných přjz prawách, že koncy ale dokládagj, pokud se wogna wystyrne, že ona zagisté dlouho trwati nebude. Ostatně předce wjme, že wšefko wogsko, from Westfalských tmů, poručenj dostalo na cestu se přichystati, a dle toho poručenj některj tmowé dne 1ho a ginj 10 máge na cestu se wydagj. W Slezska gyzdny lid dne 17 postawj se do pole, a hned za njm pěchota potáhne. Také (prý) gij polnj postowstý wřad zřízen býti má.

Z Berlina 16 dubna. Polnj postowstý wřad skutečně zřízen gest. Každodenně přicházj weliký počet konů, a profiantnj oficyři sewssim na cestu přichystáni gsau. Dne 9 sedláři weliké množstwj sedel, a kupy potřebné deky odwedli. Gať slyssime, geho král. Až

loft přinucen gest zbraně se chopiti, po newadž se Ruský dvůr nikterak w dobroť porownati nechce.

Rozličné politické Spráwy.

Z Warssawy 13 dubna. Ke koncy předesslého měsíce při shromážděné zemské radě zawřená a podepsaná smlawwa s Pruským dworem wčeyně přčtena byla. Slawnj obsah této smlawwy gest následugjey: 1) Z obau stran stálé a wprjmné přátelstwo trwati má. 2) Gyzdna mocnost druhé w tom rukogmj býti má, aby země na gedné ani na druhé straně odděleny nebyly. 3) Wšemožně na to hleděti se bude, aby se žádný do důležitosti swobodné Polské obce nemysl. 4) Kdyby Poláci z které strazny wognau negakau stížení býti měli, Pruský dvůr dá jim 12 tisíc pěchoty, a 4 tisíce gyzdy na pomoc. Plat pro každý pěsij tem wysazen gest 20 tisíc dukátů, a pro gyzdny tem 26 tisíc dukátů. Poláci mohou tež obilím wyplatiti. 5) W čas potřeby Pruský dvůr dá Polákům 30 tisíc lidu na pomoc, a Poláci Prussanům 20 tisíc mužů, a pokudby toho wětšj potřeba byla, Pruský dvůr také s celau swau wálečnau mocj Polákům přispěti chce. 6) Takowé wogsko přigde pod zpráwu nejwysšimu Generálowi té strany, která by o pomoc žádala. 7) Smlawwa strazny obchodu má přigiti k swému stawu. 8) W čtyřech nedělích zawřená aliancy gedna s druhau wyměněna býti má.

Wčerejšjho dne opět sněm wzal swůg počátek, a hned při prwnj sessj wětšim počtem hlasů Wywoda Ludwik z Wirtenberku ustanowen gest za Generál